

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 134 /2004)

14 Φεβρουαρίου, 2006

[ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΚΡΙΣΤΗΣ ΓΕΩΡΓΑΛΛΙΔΗΣ, ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΓΕΩΡΓΑΛΛΙΔΗ,
2. CHRISTIS TRUSTIES & INVESTMENTS LIMITED, ΩΣ
ΚΑΤΑΠΙΣΤΕΥΜΑΤΟΔΟΧΟΙ ΤΟΥ ΕΜΠΙΣΤΕΥΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΓΕΩΡΓΑΛΛΙΔΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

Αλ. Τσιρίδης, για τους Αιτητές.

Α. Χριστοδουλίδου, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ.: Ο αιτητής 1 είναι ο διαχειριστής της περιουσίας του αποθανόντα Χρυσόστομου Γεωργαλλίδη. Η αιτήτρια 2, δυνάμει συμφωνίας καταπιστεύματος, ενεργούσε ως επίτροπος του αποθανόντα. Η αιτήτρια 2, κατείχε προς όφελος του αποθανόντα, αριθμό μετοχών του μετοχικού κεφαλαίου της Christis Dairies Ltd και ενεργούσε ως καταπιστευματοδόχος των εν λόγω μετοχών των οποίων, δικαιούχος εν ζωή ήταν ο αποθανών.

Η αιτήτρια 2, δυνάμει γραπτής συμφωνίας ημερομηνίας 25.9.1995, πώλησε τις πιο πάνω μετοχές στην N.K. Shacolas (Holdings) Ltd και ακολούθως υπέβαλε τη νενομισμένη δήλωση διάθεσης επ' ονόματι του αποθανόντα. Κατόπιν αυτοφορολογίας κατέβαλε και το φόρου που, σύμφωνα με τους λογιστές των αιτητών, αποτελούσε τη φορολογία που θα επιβαλλόταν για την προμνησθεία διάθεση. Ως ημερομηνία διάθεσης, δηλώθηκε η 6.11.95 που ήταν η ημερομηνία τελικής μεταβίβασης των μετοχών.

Ο καθ' ου η αίτηση, Διευθυντής Εσωτερικών Προσόδων («ο Διευθυντής») ειδοποίησε τους αιτητές για επιβολή πρόσθετης φορολογίας σε σχέση με τη διάθεση των μετοχών. Καθόρισε ως ημερομηνία διάθεσης των μετοχών την 25.9.1995 δηλαδή την ημερομηνία του αγοραπωλητηρίου εγγράφου. Θεώρησε επίσης ότι ο αριθμός των μετοχών που είχαν διατεθεί κατά την πιο πάνω ημερομηνία αντιστοιχούσε στο 17,238% του μετοχικού κεφαλαίου της Christis Dairies Ltd. Θεώρησε επίσης ότι το κόστος των κτιρίων της Christis Dairies Ltd μειώθηκε κατά το ποσό των σχετικών κεφαλαιουχικών εκπτώσεων που παραχωρήθηκαν στην εταιρεία σύμφωνα με το άρθρο 6(α)(iii) του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου Ν. 52/80 (στο εξής «ο νόμος»).

Οι αιτητές με δεδομένη τη θέση τους ότι η ημερομηνία διάθεσης των μετοχών ήταν η 6.11.95 που πραγματοποιήθηκε η τελική μεταβίβαση, αντέταξαν ότι οι μετοχές που διατέθηκαν αντιστοιχούσαν κατά την πιο πάνω ημερομηνία (6.11.95) στο 14,805% του μετοχικού κεφαλαίου της Christis που προέκυψε από την έκδοση μετοχών προς όφελος των αγοραστών μετά την υπογραφή της συμφωνίας. Καθόσον αφορά την

απόφαση του Διευθυντή για τη μείωση του κόστους των κτιρίων της Christis Dairies, οι αιτητές υπέβαλαν πως κατά τον υπολογισμό του κέρδους που πραγματοποιήθηκε από τη διάθεση των μετοχών δεν έπρεπε να είχαν αφαιρεθεί οι προμνησθείσες κεφαλαιουχικές εκπτώσεις που παραχωρήθηκαν στην εταιρεία. Οι διαφορές παρέμειναν αγεφύρωτες και ο Διευθυντής απέστειλε στον αιτητή την πιο κάτω τελική ειδοποίηση φορολογίας Φόρου Κεφαλαιουχικών Κερδών.

«(α) Σύμφωνα με το άρθρο 10 του Νόμου Κεφαλαιουχικών Κερδών διάθεση αποτελεί η συμφωνία πώλησης. Ως εκ τούτου στη φορολογία λάβαμε υπόψη την ημερομηνία διάθεσης των μετοχών στις 25/9/95 σύμφωνα με την έγγραφη συμφωνία που είχατε με τους αγοραστές και όχι την ημερομηνία 6/11/95 που είναι η ημερομηνία υλοποίησης της μεταβίβασης μετοχών.

(β) Επιμένω στην άποψη μου ότι το ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου που διαθέσατε είναι 17.238% και όχι 14.804% γιατί την ημερομηνία της συμφωνίας οι 94810 μετοχές αντιστοιχούν σε ποσοστό 17.238%. Το γεγονός της μελλοντικής έκδοσης πρόσθετου κεφαλαίου μόνον στην αγοράστρια εταιρεία, συνεπάγεται εγκατάλειψη χρήσης του δικαιώματος σας στο πρόσθετο κεφάλαιο και η εγκατάλειψη δικαιώματος αποτελεί διάθεση σύμφωνα με το άρθρο 10 του Νόμου Κεφαλαιουχικών Κερδών.

(γ) Δεν συμφωνώ με την άποψη σας ότι η μείωση του κόστους των κτιρίων κατά το ποσό των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων δεν έπρεπε να γίνει γιατί αφορούσε άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο. Η αξία των μετοχών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ακίνητη ιδιοκτησία, αφού σύμφωνα με την 2^η επιφύλαξη του άρθρου 9(1) του Νόμου Κεφαλαιουχικών Κερδών, σε περίπτωση διάθεσης μετοχών το προϊόν της διάθεσης ιδιοκτησίας υπολογίζεται αποκλειστικά με βάση την ακίνητη ιδιοκτησία. Οι κεφαλαιουχικές εκπτώσεις που εκπίπτονται σύμφωνα με τον εκάστοτε σε ισχύ περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμο είναι παράγοντας που συσχετίζεται άμεσα με την αξία του ακινήτου και κατ' επέκταση εκείνης των μετοχών της εταιρείας στην οποία ανήκει. Οι κεφαλαιουχικές εκπτώσεις είναι συστατικό στοιχείο του κόστους των ακινήτων και στον προσδιορισμό του κέρδους αφαιρούνται από το κόστος του ακινήτου εφόσον παραχωρήθηκαν εκπτώσεις αναφορικά με το ακίνητο που αποτελεί τη βάση της φορολογίας για σκοπούς φόρου Κεφαλαιουχικών Κερδών σύμφωνα με το άρθρο 6(β) του Νόμου. Τα πιο πάνω υιοθέτησε πλήρως το Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας στην υπόθεση Νίκου Χρήστου Αρ. Προσφ. 153/93, 154/93, 155/93 καθώς και το Εφοριακό

Συμβούλιο στις Ιεραρχικές Προσφυγές Αρ. 35/2002 και 26/2002 Α. Kapetanios Holdings Ltd και Th. Karaolis Holdings Ltd.»

Αυτή είναι η απόφαση που οι αιτητές προσβάλλουν με την παρούσα προσφυγή και ζητούν την ακύρωσή της.

Οι αρχικές θέσεις των διαδίκων που αφορούν στα επίδικα θέματα παρέμειναν αμετάβλητες. Οι αιτητές, επικαλούμενοι τους όρους και γενικά το λεκτικό της συμφωνίας, υποστηρίζουν ότι της μεταβίβασης των μετοχών προηγείτο η εκπλήρωση ουσιωδών όρων και υποχρεώσεων που είχαν αναληφθεί. Η εκπλήρωση των συγκεκριμένων όρων και υποχρεώσεων πριν από τη μεταβίβαση αποτελούσε ουσιαστικά προϋπόθεση της μεταβίβασης γεγονός το οποίο δεν έλαβε υπόψη ο Διευθυντής. Είναι η θέση τους ότι ο Διευθυντής ερμήνευσε λανθασμένα το άρθρο 10 του νόμου θεωρώντας ότι το εν λόγω άρθρο καθορίζει κατ' αποκλειστικότητα την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ως ημερομηνία διάθεσης. Λέγουν συναφώς ότι το άρθρο 10 του νόμου προνοεί ότι για τους σκοπούς του νόμου διάθεση ιδιοκτησίας περιλαμβάνει όχι μόνο τη συμφωνία πώλησης αλλά και την πώληση, ανταλλαγή, μίσθωση, δωρεά ιδιοκτησίας καθώς και εγκατάλειψη

χρήσεως ή εκμετάλλευσης οποιουδήποτε δικαιώματος. Η λέξη «περιλαμβάνει» στο εν λόγω άρθρο υποδηλώνει ότι η διάθεση ιδιοκτησίας δεν περιορίζεται αποκλειστικά στην υπογραφή της συμφωνίας πώλησης όπως λανθασμένα ερμήνευσε ο Διευθυντής ο οποίος αγνόησε κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης τόσο τη χρονική σειρά των γεγονότων όσο και την ημερομηνία υλοποίησης της συμφωνίας.

Αναφορικά με το θέμα του καθορισμού του ποσοστού του μετοχικού κεφαλαίου που διατέθηκε, οι αιτητές ισχυρίζονται ότι ο Διευθυντής φαίνεται πώς αγνόησε ότι οι μετοχές είχαν διατεθεί και μεταβιβαστεί στους αγοραστές σε δυο διαφορετικές ημερομηνίες μεταξύ των οποίων μεσολάβησε η έκδοση νέων μετοχών προς τους αγοραστές η οποία προνοείτο από τη συμφωνία αυξάνοντας το συνολικό αριθμό των μετοχών της εταιρείας με αποτέλεσμα να μειωθεί ανάλογα το ποσοστό που αντιπροσώπευαν οι μετοχές που διατέθηκαν κατά τη δεύτερη ημερομηνία. Η έκδοση αριθμού μετοχών προς τους αγοραστές αποτελούσε με βάση τη συμφωνία, δέσμευση που είχαν αναλάβει οι αιτητές έναντι των αγοραστών και απαραίτητη προϋπόθεση πριν από την πώληση. Οι αιτητές λένουν επίσης ότι η έκδοση του πρόσθετου μετοχικού κεφαλαίου προς τους

αγοραστές έγινε έναντι χρηματικού ανταλλάγματος προς τους αιτητές, το ύψος του οποίου ήταν ίσο με την τιμή πώλησης όλων των υπολοίπων μετοχών δηλαδή, τόσο αυτών που η πώλησή τους προηγήθηκε της έκδοσης όσο και εκείνων που η πώλησή τους ακολούθησε την έκδοση. Ενόψει τούτου, δεν υπάρχει, κατά τους αιτητές, εγκατάλειψη οποιουδήποτε δικαιώματος τους που να αποτελεί διάθεση, σύμφωνα με το άρθρο 10 του νόμου.

Καθόσον αφορά την αφαίρεση των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων από τον υπολογισμό του κέρδους των αιτητών, οι τελευταίοι θεωρούν ότι ο Διευθυντής ουσιαστικά επέβαλε φόρο επί των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων κτιρίου, το οποίο δεν τους ανήκει και οι οποίες παραχωρήθηκαν ως έκπτωση προς την Christis Dairies Ltd, δηλαδή σε άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο. Πρόκειται, καθώς λένε για κτίρια τα οποία η εν λόγω εταιρεία χρησιμοποιεί για τους σκοπούς των εργασιών της και αποκομίζει όφελος από τη χρήση τους, όπως και το φορολογικό όφελος της παραχώρησης των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων και της αφαίρεσής τους από το φορολογητέο εισόδημά της. Η πιο πάνω προσέγγιση του θέματος από το Διευθυντή οδηγεί σε πολλαπλή φορολόγηση του ίδιου οφέλους, εφόσον η

ίδια φορολογία επιβάλλεται τόσο στην εταιρεία όσο και στον κάθε μέτοχο της χωριστά.

Οι εκπτώσεις για ετήσια φθορά που παραχωρήθηκαν στην εταιρεία, δεν μπορεί να θεωρηθούν ως δαπάνη η οποία έγινε εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για τη κτήση του κέρδους, που εδώ οι αιτητές αποκόμισαν από την πώληση των μετοχών που κατείχαν στην εταιρεία και συνεπώς οι εκπτώσεις που παραχωρήθηκαν στην εταιρεία για ετήσια φθορά, με βάση το άρθρο 12(2) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων, δεν μπορούν να αφαιρεθούν από το κόστος των μετοχών που διέθεσαν οι αιτητές.

Τα θέματα που εγείρονται πρέπει να εξεταστούν με βάση τις αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο φορολογικών αποφάσεων της διοίκησης, σύμφωνα με τις οποίες το διοικητικό δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να εξετάσει την ουσία της φορολογίας και να την υποκαταστήσει. Η εξουσία του δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της πράξης και στη διακρίβωση του κατά πόσο η διοίκηση έχει υπερβεί τα ακραία όρια των εξουσιών της. Εφόσον η διοίκηση προβαίνει στην ορθή αξιολόγηση του πραγματικού υπόβαθρου και ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής

διοίκησης, η απόφαση της δεν θα κριθεί ως εσφαλμένη. Το ζητούμενο επομένως εδώ είναι αν με τα στοιχεία που είχε ενώπιον του ο Διευθυντής, η απόφασή του ήταν εύλογα επιτρεπτή. (Βλ. *Georghiades v. Republic (1982) 3 C.L.R. 659* η οποία έχει υιοθετηθεί στις υποθέσεις *Βαρναβίδης v. Δημοκρατίας (1990) 3 AAD 3376*, *Δημοκρατία v. Λέρνη (1991) 3 AAD 346, 355*, *Δημοκρατία v. Ακίνητα Στ. Ιωαννίδη Ατδ (1991) 3 AAD 398, 403* και *G. & Galibers Ltd v. Δημοκρατίας (1999) 3 AAD 533*). Ο λόγος για κακή αξιολόγηση στοιχείων ελέγχεται κατά την ακυρωτική διαδικασία μόνο στις περιπτώσεις όπου με βάση τα συγκεκριμένα περιστατικά, προκύπτει πως τα συμπεράσματα υπερβαίνουν τα ακραία όρια της δυνατής αξιολόγησης ή ακόμη στις περιπτώσεις όπου διαπιστώνεται λάθος ή ουσιαστική παράλειψη ή άλλη αιτία που άπτεται του κύρους της πράξης σε βαθμό που την καθιστά ελαττωματική.

Το άρθρο 4 του νόμου αναφέρει ότι, εκτός των εξαιρέσεων που εμπεριέχονται στον παρόντα νόμο, επί παντός κέρδους, λόγω διαθέσεως ιδιοκτησίας, επιβάλλεται και καταβάλλεται φόρος με συντελεστή 20% επί του τοιούτου κέρδους. Το άρθρο 8 του νόμου είναι σημαντικό αφού καθορίζει το χρόνο διάθεσης της ιδιοκτησίας ως το χρόνο που θεωρείται ότι

προκύπτει το κέρδος ή η ζημιά από αυτή. Ουσιώδης ή κρίσιμος χρόνος για σκοπούς επιβολής φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών είναι συνεπώς η ημερομηνία διάθεσης, που στην προκειμένη περίπτωση εύλογα θεωρήθηκε ότι ήταν η ημερομηνία που υπεγράφη η συμφωνία πώλησης των μετοχών. (Βλ. σχετικά *Δημήτρης Γλυκής ν. Δημοκρατίας, Υπόθ. αρ. 387/01, ημερ. 18.4.02*). Αυτή η προσέγγιση, συνάδει και με τις πρόνοιες του άρθρου 10 του νόμου που προβλέπει:

«Διά τους σκοπούς του παρόντος Νόμου διάθεσις ιδιοκτησίας περιλαμβάνει πώλησιν, συμφωνίαν πωλήσεως, ανταλλαγάν, μίσθωσιν, ήτις ενεγράφη συμφώνως προς τας διατάξεις του εκάστοτε εν ισχύϊ περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμησις) Νόμου και δωρεάν ιδιοκτησίας ως και εγκατάλειψιν χρήσεως ή εκμεταλλεύσεως οιασδήποτε σχετικού δικαιώματος, αλλά δεν περιλαμβάνει

Στην παρούσα υπόθεση αφού έγινε συμφωνία πώλησης των μετοχών, λογίζεται ως χρόνος διάθεσης, η ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας, ανεξάρτητα από τις αιρέσεις και τις μελλοντικές ενέργειες για την υλοποίηση της και τη μεταβίβαση των μετοχών. Στο άρθρο 12 του νόμου διαχωρίζεται χρονικά η διάθεση από τη μεταβίβαση της ιδιοκτησίας κατά τρόπο που είναι αδιανόητο να εκληφθεί ως χρόνος διάθεσης για σκοπούς επιβολής φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών επί ιδιοκτησίας, ο χρόνος της

μεταβίβασης της. Ακολουθεί ότι ο υπολογισμός με βάση την ημερομηνία υπογραφής του αγοραπωλητηρίου εγγράφου στον οποίο προέβη ο Διευθυντής αναφορικά με το μετοχικό κεφάλαιο (17.238%) που διατέθηκε από τους αιτητές συνιστά νόμιμη απόφαση.

Το γεγονός ότι η συμφωνία αφορούσε και μετοχές που δεν είχαν εκδοθεί αλλά θα εκδίδονταν στο όνομα των αγοραστών μεταγενέστερα και με καθορισμένη την ημερομηνία αποπληρωμής (μέχρι 30.11.95), δεν επηρεάζει την ημερομηνία διάθεσης εφόσον αυτές οι μετοχές λογίζεται ότι διατέθηκαν έστω και αν δεν είχαν ακόμη εκδοθεί και μάλιστα από τη διάθεση τους προέκυψε κέρδος για τους αιτητές που υπόκειτο σε φορολογία βάσει του νόμου. Το γεγονός ότι οι συγκεκριμένες μετοχές δεν υφίσταντο κατά το χρόνο υπογραφής της συμφωνίας αλλά θα εκδίδονταν στο μέλλον προς τους αγοραστές έναντι χρηματικού ανταλλάγματος προς τους αιτητές, ενδιαφέρει από την άποψη του τρόπου διάθεσης (βάσει του άρθρου 10 χαρακτηρίστηκε εγκατάλειψη χρήσεως του δικαιώματος των αιτητών στο πρόσθετο κεφάλαιο), δεν παύει ωστόσο να αποτελεί φορολογητέα διάθεση ιδιοκτησίας βάσει του νόμου.

Το παράπονο των αιτητών ότι ο Διευθυντής παράνομα προέβη σε μείωση του κόστους των κτιρίων με το ποσό των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων που παραχωρήθηκαν στην εταιρεία κρίνεται αβάσιμο. Παρόμοια θέματα εγέρθηκαν και αποφασίστηκαν πρόσφατα από τον Ηλιάδη, Δ. στις *Theodosia Karaolis Holdings Ltd v. Εφοριακού Συμβουλίου κ.α.*, συνεκδικαζόμενες υποθ. 695/03 και 696/03 ημερ. 30.10.05. Εδώ πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η αξία των μετοχών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ακίνητη ιδιοκτησία, αφού σύμφωνα με τη δεύτερη επιφύλαξη του άρθρου 9(1) του νόμου «σε περίπτωση διάθεσης μετοχών, το προϊόν της διάθεσης της ιδιοκτησίας υπολογίζεται αποκλειστικά με βάση την ακίνητη ιδιοκτησία». Οι αποσβέσεις είναι συστατικό στοιχείο κόστους των ακινήτων και είναι φυσικό να παραχωρούνται επί της εταιρικής περιουσίας και όχι σε μετόχους προσωπικά. Η αξία των πωλούμενων μετοχών αυξομειώνεται ανάλογα με την αυξομείωση της τιμής των ακινήτων και γι' αυτό οι αποσβέσεις, όπως και ο πληθωρισμός κατά το άρθρο 6 του νόμου, είναι συστατικό στοιχείο του κόστους των μετοχών και ορθά αφαιρέθηκαν. (Απόλυτα σχετική είναι η υπόθεση *Νίκος Χρίστου v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 4(A) AAD 153).

Επειδή η ανέγερση του κτιρίου έγινε το 1985 η παρούσα υπόθεση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 6(β) και όχι στο άρθρο 6(α)(iii). Η μόνη διαφορά μεταξύ των εδαφίων (α) και (β) του εν λόγω άρθρου είναι ότι το μεν (α) εφαρμόζεται σε περιπτώσεις που η ιδιοκτησία υπήρχε πριν από την 1.1.1980, το δε (β) σε περιπτώσεις όπου η ιδιοκτησία και η δαπάνη δημιουργήθηκαν μετά από αυτή την ημερομηνία. Ωστόσο, τα νομολογηθέντα στη **Χρίστου** (ανωτέρω) εφαρμόζονται σε όλες τις περιπτώσεις πώλησης μετοχών που εμπίπτουν στις διατάξεις της νομοθεσίας για τη φορολόγηση κεφαλαιουχικών κερδών.

Αναφορικά με την εισήγηση των αιτητών για διπλή φορολογία δεν έχει αποδειχθεί ούτε κατατέθηκαν οποιαδήποτε στοιχεία που να δηλώνουν διπλή φορολόγηση καταστρεπτικής ή απαγορευτικής φύσης, σε βαθμό που να παραβιάζονται οι πρόνοιες του άρθρου 24.4 του Συντάγματος. Υιοθετώ τα όσα λέχθηκαν για το θέμα στη *Δημοκρατία ν. Χ. Ιωάννου κ.α. (1994) 3 ΑΑΔ 401*.

Τέλος οι αιτητές θέτουν θέμα έλλειψης αιτιολογίας της απόφασης του Διευθυντή καθώς και παράλειψης διενέργειας της δέουσας έρευνας.

Εξετάζοντας το ίδιο το κείμενο της απόφασης (σελ.4 ανωτέρω), διαπιστώνω ότι περιέχει όλα τα αναγκαία και σαφή στοιχεία προς αιτιολόγηση των εκτιμήσεων του Διευθυντή και παρέχει τεκμήριο διεξαγωγής της απαραίτητης έρευνας. Δεν ευσταθεί ούτε αυτός ο λόγος ακυρώσεως.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται.

Α. ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ.

ΣΦ.